

Ispovijest jedne Majde

Mater me rodila. Kaže da me nosila u trbuhu sedam mjeseci. I da sam izašla ranije. Poletila si bila, govorila je, kud li si poletila? Onda me mater uzela pod ruku, pa me odnijela kući. Tamo me hranila s pet zrna riže svaka dva sata. Imala je i mlijeko u sisama ali ja nisam znala vuć. Mater kaže da nije imala para za krevetac. Zato me držala u crnoj kutiji od cipela koštana, koju je napunila bijelom vatom. Niko nije smio da me uzme u ruke osim te moje matere. Imala sam kilo i tristo. Strina je rekla da ona ne smije, da će mi polomit kosti. Ako ja imam kosti. Tako je rekla. Tako mi je ta moja mater pričala.

Otac je otišo od matere. Ja sam imala dvije godine. Otac je reko da nas neće. Mater je plakala dok je to pričala. Ona ga je puno begenisala, bar tako kaže. Mater kaže i da je bila ljuta. Na njega. A i na mene. Pa me istukla po stražnjici kad je otac otišo. Ja se toga ne sjećam. Al se sjećam kako me tukla kaišem kad sam imala osam godina. Zato što je učiteljica rekla da moram ponovit prvi razred. Hoš li i drugi ponovit, hroptala je mater, hoš li svaki ponovit, jadu jadni?

Učiteljica se moja zvala Vukica. Imala je crnu kosu. Ona je mene nekad milovala po kosi i govorila: moja Majda. Kad sam pošla u prvi razred, mater mi je svezala kike. I onda sam sjela s curicom jednom Fatimom, a ona je počela plakat i rekla da neće sa sa mnom sjedit. Učiteljica je pitala: što? a ona je kazala da sam ružna. Kad sam ja to rekla materi i da se curica zove Osmanagić Fatima, ona je mahnula onom oklagijom što je s njome razvijala pitu veliku ko stolnjak, pa kazala: pička joj materina, kurvina ćer ti je našla govorit. Majku joj njezinu kurvinsku, ako li te samo pogleda krivo, razbiću je ko findžan. I opet sutra mala meni reče: smrdiš, a ja kažem materi, i ona dođe u školu, a malu onu, Fatima joj je bilo ime, udari dlanom preko lica, toliko da je krv zali. I uz to mater reče: ćeri kurvina! A sva se škola bila skupila i dođe Vukica, učiteljica moja, a nju sam volila vise nego mater jer me nije samarala nego vazda po glavi milovala. I učiteljica razdvoji sve i vidje Fatimu kako leži, i izvadi bijelu krpicu iz džepa, pa joj obrisa krv, a onda dođoše ljudi u bijelom pa odnesoše Fatimu. Onda učiteljica Vukica reče materi mojoj da Fatima nema oca, a mater se zadera: nema ni ova moja oca, pa ja ne primam muške noću. Njoj se muškadija kroz prozor uvlači, a ćer pušćala ko pašće s lanca da mojoj ćeri na kostima sjedi!

Ja vidjeh tad da učiteljica odmahnu rukom, pa ode.

Ja sam četvrti propala razred, a kad sam došla u novi četvrti, tamo nije bilo moje učiteljice Vukice, nego učiteljica neka koja se zvala Zlata. Ona me stavila u zadnju klupu. Ono, uzela me za rukav rekla: hajde. Kad sam materi kazala da sam u zadnjoj klupi, sama, ona je plakala i vukla me za uho i vikala: nesrećo, nesrećo. Sutra me uho bolilo i bilo crveno, pa mi je Edo iz razreda reko: izgledaš ko Iti. Ja ne znam šta je to Iti, pa sam ga pitala, a on je reko da je to ružni vanzemaljac iz filma. Onda sam ga ja udarila šakom u lice, a on me pljuno u vrat i reko da sam gubava i da se niko neće sa mnom igrat. Kad sam krenula iz škole, Edo i jos dva druga njegova su išla za mnom i u parku kod opštine su me oborila i nogama su me tukli po licu. Našla me neka žena i podigla me. Kad sam se probudila bila sam u nekoj sobi što je smrdila na domestos a mater je plakala pored mene. Onda je došo doktor i pljesko me po obrazima i govorio: čuješ li me, Majdo, čuješ li me, Majdo? I ja sam rekla: čujem. Poslije kad sam s

materom došla kući, vidila sam u ogledalu da mi dva zuba fale. Mati, pitala sam, di su mi zubi, mati? A ona me ćusnula preko uha. Tako ti to bude kad se svađaš s muškima, nesrećo!

Kad sam peti razred završila, jedan dan mi krv oblila gaće. Stavim ja krpu među noge, nekakvu staru, pa odem u školu. A ona krpa hodala, hodala, pa mi skoro izletila kroz nogavicu. Bilo mi krvi po pantolama, a ja rekla nastavniku: posjekla se. I opet se svi smijali i zvali me krvogaća. Dođem ja kući, kažem materi, a ona mi veli: jebem li te taku glupu, đe ćeš krpe gurat među noge. Pa mi daje bijel komad vate. Evo, na. Sva dva sata da mijenjaš, i da se među nogama opereš.

Je l' jasno ti, nesrećo glupa?

Osmi kad sam završila razred, ona žena što je u školi glavna, zvala nas je da s nama progovori. Što li me zove, kog đavla? gundala je mater i obukla smeđu suknju, plisiranu, i bijelu bluzu. Ja sam se oblačila, a ona me klepila šakom preko leđa i rekla: dabogda te mrtvu okrenula, ja da ćeš je obuć. I onda je uzela onu haljinu ko bilje zelenu i obukla mi je preko glave, pa mi stisnula lice. Ja sam vikala: ajajaja, ugušićeš me, bona. Ali mater se nije obazirala. Pa smo išli često pored rijeke, a mater je govorila: ljepše hodaj, bona, šta igraš po cesti, a ja sam šutila. Majku ljuti kad je šutim, pa sam još duže šutila. Žena ona što je glavna u školi je rekla materi da ja trebam u Sarevo, u srednju školu za specijalnu djecu. Tamo da ću naučit da korpe pletem, a možda i da kuham. Da me mater kući može vodit preko vikenda.

Majka je ustala i rekla: pička ti mater, direktorice, mater svoju pošalji u Sarevo, da korpe plete. Pa je mater ustala i povukla me za ruku da sam viknula: ajjjjjjj, ali me ona vukla i plakala, ono ridala i govorila: jebem ti dan kad me Šuhra moja rodila i kad sam na onog ugursuza natrefila, i kad sam tebe dobila takvu kakva si. Ja sam bila gladna i pitala sam kad smo kući došli: šta ima da se jede, mati? a mater mi je dala hljeba i sira, a plakala je ko luk da reže. Onda je došla komšinica Enisa i pitala mater što plače, a ona je bradom pokazala na mene. Ja sam tad vidila da mater ima tri dlake na bradi, ko koza. Bilo mi smiješno. A, Enisa je rekla: lijepa moja Majda, nemoj mi Majdu ružit. Onda je posrkala kafu s materom, a ja sam u sobi slušala kasetu i grizla nokte. Mater mi opali šamar kad god me vidi da jedem nokte. Ja ih jedem kad ona ne vidi jer šamar boli i od njega me boli zub.

Onda je zvala materina mi sestra, Safija, da nas vodi na more, nas i kćer svoju. Kakvo more, rekla je mater, pa nemam ja para za more, ali je Safija rekla da će ona platit. Eh, rekla je mater, ako će ona platit, onda može. Pa je isfaširala šnicle i ispekla bureka toliko da se pola usmrtilo u putu. Onda je tetka rekla da treba to bacit, pa se mater naljutila i nije htjela govorit s tetkom. Tamo je gazdarica imala dvije sobe, pa je tetka rekla: hajde, budite vas dvije mlade skupa u sobi, a nas dvije ćemo stare ... Rodica se onda dreknula: neću ja s njom! Pa je mater opet bila sa mnom. Mater je kazala: neće s tobom, pa ja, ona čita. Kad ćeš ti, nesrećo, šta pročitat? Sutra je rodica otišla od nas tri metra i čitala, čitala, ne znam kako joj oči ispale nisu. A navečer je došla ove gazdarice kćer pa je rekla: hajmo na rivu! Mater me gurnula: haj i ti s njima. I mi smo išle, ja sam išla za njima, bilo je puno naroda, pa sam vidila da ih nema. Vikala sam: đe ste? I po imenu tetkinu ćer dozivala, pa sam hodala po onim uličicama širokim ko moja guzica, a mrak je bio: đe stee? vikala sam. I vikala. Onda sam čula mater da me doziva: Majdoo. Kad dođoh do nje, ona mi opali šamar. Što si pobjegla od curica, nesrećo? upita me. Ja pogledah u tetku i ćer tetkinu i ne smjedoh ništa reći. Prebila bi me ćer tetkina.

Mater me upisala u školu za kuharice. Rekla je da ću bit dobra kuharica ako se budem pomučila malo. Ako sjedim i jedem nokte, jok, ništa. I ja sam krenula. Tamo me opet jedna maltretirala zato što nisam štrik preskočit mogla, a ni kozlić, ja gledam, oni svi lete gore, a ja

dođem do onog kozića pa stanem. A nastavnik kaže: hajde, Majda, hajde, jedna. I ostali se smiju, posebno ta Sabina. Ona mi je na leđa stavila papir: tražim momka, pa sam s time do kuće išla. Oni su išli za mnom i vikali: večeras je naša fešta, večeras se Majda peče! Boli mene briga šta su oni vikali, ali mi je mater rekla: što li baš za tobom viču, mrtvu te ja okrenula, dabogda! Jednom su mi rekli da trebam pojest cukino govno s ceste. Rekli su: pojedi, Majda, to je fino. Ali ja sam znala da to nije fino jer se smrdilo pa sam im rekla: neću, pička vam materina. A onda su me opet tukli nogama u stražnjicu i po leđima, skoro do kuće.

Jedan dan ja iz škole došla, a kod matere mi daidža. Daidža mene kad zagrlji, vazda mi dira stražnjicu i među noge me dira. Ja sam to materi rekla ali je ona rekla da ja lažem. Pa joj više to nisam rekla. A on je to opet. Vidila sam kako daidža moli nešto mater a ona plače i šmrca i krpicom briše nos, pa on kleknu na koljena i kaže: mooolim te, ko cuko Miki kad zavija, pa ona izvadi iz natkasla, pa mu daje. Ja sam znala šta je to, ja više nisam bila mala što ništa ne zna, a svi vazda misle i sad da ja ništa ne znam. Al ja sve znam. To su bile pare štono ih je tetka, babina mi sestra što živi u inos...transtvu, poslala. Tetka Šemsa je kad je zvala tražila od matere da dadne i meni slušalicu, pa mi je rekla: ćeri, pare sam tebi poslala. I ja sam pitala mater što je moje pare dala daidži kad on kocka a mater mi je rekla: krv će te crna zalit ako još jednu kažeš.

Kad sam pošla u zadnji razred škole, zvale me dvije kone, sestre iz komšiluka s njima na korzo. Te su kone, Dila i Kika, bile fine. Jedna išla medecinsku, druga za trgovca. Kaže mater: hajd, iziđi među svijet. I nemoj da bi nokte jela kad sjedneš na klupu. I fino hodaj, ne igray po cesti. I hodale mi po korzu cijelo to ljeto, one me puno volile i zvale me: Majče, Majče. A dva momka nam pođoše dobacivat kad god smo pored duge klupe prolazile, a jedan dan priđoše, jedan Dili, drugi Kiki. Ja onda šta ću, krenuh kući. Kad za mnom jedan momak viče: Kuda ćeš, Majda? Ja se okrenuh. Otkud me znaš? pitam. Znam, kaže on i smije se. I meni fino kad se on smije, pa kad reče: hoš sa mnom? ja krenuh. Imo je sobu na čošku kod pekare. Pođe on meni skidat haljinu. Ja mu kažem: ma, nemoj, bolan ...A on se opet smije. Biće ti fino, ne boj se ništa. I ja ga pustim. A slago mi da će bit fino. Bolilo ko da me nožem reže. A kad završi on to svoje, kaže: oblači se i bježi, voz! I ne vidjeh ga više taj dan, al jesam za mjesec.

Prođe pored mene.

Još me rezalo dole jedno tri dana, a mater kaza: šta si se to raščerečila, da nisi dobila menzes? Jesam, kažem ja. A pođe mi se želudac dizat na meso i krompir i kupus, više ih ni vidit nisam mogla. Svako jutro pođoh rigat u zahodu. Mater upita da nisam pokvarila stomak s čime. Reko: nisam. Prođe malo, osjetim ja, sise mi više ne mogu u brushalter stat. Pantole da zakopčam, jok. Legnem na kauč, pa probam, pa ih skopčam nekako. Prođe neko vrijeme, a mater upita:

Asli si se ugojila? Ja šutim. Ona opet: Kad si menzes imala? Ja šutim. Skidaj se! dreknu mater i ja se skinem. Ko je taj? Ja opet šutim. Ne znam mu ime, i da hoću reć, ne znam. Mater zajauka, zaleleka, pa me ošamari, meščini, iz sve snage.

Onda smo bile kod doktora. Doktor je meni reko da sjednem pa me pipo po stomaku. Koliko nisi menzis imala, Majda? upita. Ja pogledam u mater, ona stisla usne. Od ljeta, rekoh. Doktor me pogleda: sad je zima, Majdo. Jah, rekoh. On se okrenu materi. Ne mogu ništa učinit, kaza.

Mater se presavi, onda pade na koljena, pa ufati doktora za mantil. On se dreknu: bježi, bona, što je nisi pazila. Onda uđe cura nekakva, i ona u bijelom, a crne joj klompe, pa klapću, pa nas izvede. Hajte, reče, vi svojoj kući. Ima doktor drugog posla.

Mater me do kuće po glavi ćuškala i plakala, suze lila. Kad dođosmo u našu mahal, naiđe kona Melisa, a mater me potegli za ruku. Šta me tegliš, upitah ja. Asli hoš, dreknu se mater, da ova vješćica vidi tvoju stomačinu? Kad uđosmo u kuću, opali mi šamar, pa me posla u sobu. Ja sjedoh, bolilo me uho, i pođo grist nokte. Mater poslije proviri: haj, jedi, nesretnice. Ja dođoh i kad posrkah kompirovu čorbu, mater reče: Nema ti izlaska iz kuće dok ti ne bude vakat. Kad to izađe iz tebe, onda ćemo vidit.

I ta četiri mjeseca, stvarno, ja provedoh jedući nokte i slušajući kasete. Mater je proklinjala kad god me vidi. Jebem li ti sve tvoje. Vid te kolika si. Dabogda te ja mrtvu okrenula prije dana današnjeg.

Sve dok ne dođe taj dan a puče u meni nešto ko balon pa se umokrih. Mater uletje kad sam vrisnula: boliii! Ona me namjesti na kauč, pa viknu: guraj, nesrećo! guraj! I ja sam gurala, pa se čuo plač. Kmeeee! Osjetih da me više ništa ne boli, pa zaspah.

Probudila sam se kad mi je mater digla noge da mi gurne nekakav uložak među njih. Tekla mi je krv. Mater kaza: eto, nesrećo, gotovo je. Donese mi onda čorbu i komad slagane zeljanice. Mene je bolio trbuh, ali pojedoh tu čorbu i zeljanicu uslast. Onda sam opet spavala.

Kad sam se opet probudila, neki me čovjek šamaro po obrazima. Hej, hej, govorio je. Majdo, probudi se. Ja otvorim oči, a dvojica s plavim kapama stoje, u jednog brkovi, postar, a drugi mlad, s naočalama. Mater plače, plače. Što plače mater, upitah se ali ne rekoh ništa. Dođe onda cura neka, u bijelom, pa me uze podruku, jedva me svede niz stepenice. Puno me trbuh bolio. Dole pred kućom vidjeh hitnu pomoć. Uvedoše me nazad, staviše na krevet da legnem, a za mnom uđe ona cura pa me ufati za ruku. Sve će bit ured, Majdo, reče. Puno me trbuh bolio pa zaspah.

Kad oči opet otvorih, ja na bijelom krevetu. Kraj mene dvojica s plavim kapama, ali nisu oni isti, nego drugi neki. Ovaj jedan reče: kako si, Majdo?

Ja reko da sam dobro. Onda on reče: znaš li, Majdo, da si dijete rodila?

Ja šutim. A on opet: znaš li, Majdo, da ga je tvoja mater bacila u kontejner?

Ja šutim. On pogleda u onog drugog, ovaj slegnu ramenima. Ja šutim. Uđe sestra medecinska, gleda mi onu cijev što kapa iznad glavu u ruku, pa kaza: ne pomjeraj, Majda, ruku.

Ova dvojica sačekaj da cura zatvori vrata, pa onda drugi ovaj reče: mater ti je, Majdo, u zatvoru. Je l' znaš, Majdo, šta je zatvor?

Ja klimnem. Jašta da znam.

Reče: mater ti je, Majdo, u zatvoru, jer ti je život ugrozila. I tebi i bebi.

Ja klimnem. Šta ću drugo već klimnuti?

Reče on opet: Živa ti je beba, Majdo.

Ja opet klimnem. On me gleda, pa kaže: Ja sam je našo, Majdo. Lijepa je ko lutka. Curče. Ne brini. Naćemo mi njoj dobru porodicu. Da bude sretna. Važi li, Majdo?

Ja mu htjedoh reć: pusti me, bolan, trbuh me boli i sve me boli, i leđa i noge i stražnjica, šta si me spopo ... al nisam. Zaspah.

Kad sam se probudila, nigdje nikog oko mene.

Ni matere, ni djeteta, ni sestre.
Samo ja.
Majda.